

BARCS és VIDÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer
Vasárnap.

Felelős szerkesztő és kiadó társ:
Skribanek Géza

Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt.
Nyiltér sora 20 kr,
Hirdetések nagyság szerint.

Sokszor meghalt már e nemzet. Soha sem maradt a sírban. Isten mindig feltámasztá, megnövelte, megdicsőíté.

Jókai Mór.

Az idei május, a tavaszi virágzás legszebb hónapjában ünnepet ül a nemzet, míg a tavaszi szellő és napsugár a pompázó virágokat csókolgatja, addig a nemzet szívében ünnepi hangulat kél és ünnepi ihlet tölti el a kebleket.

A nemzet, honalapításának ezredéves ünnepét üli.

A millenáris tavasz a legszebb virágokat fakasztja, az aranyos napsugár meggyújtja a szívekben a honszeretet s lelkesedés tüzét és egy szózat kél az ajkakon: „Éljen az ezredéves hon!”

A nemzet öröm mámorban uszik, a harangok kongása imára szólít, hála-imára hívja a nemzetet hogy imába foglalhassa mindazokat, kik a nemzetnek hazát adtak, kik a nemzetet megvédelmezték, nagygyá és hatalmassá tették. Imát rebeg ma milliók ajka mindazokért, a kik hősiességgel és szellemükkel föl építették azt a nagy épületet, melynek

nemzeti állam a neve.

Minden magyar egy hangon kiáltja: „Hála legyen mindazoknak, a kik hazát adtak nemzetüknek, akik lángoló hazaszeretetükkel ezer éven keresztül megvédelmezték és fentartották e hazát, bölcsőt és sirt adtak a nemzetnek!”

A Gondviselő Isten áldja megporait mindazoknak, a kik azért éltek, hogy a hazáért meghaljanak, a kik azért voltak fenkölt szelleműek, hogy alkotmányt szerezzenek a nemzetnek s kultur államná emeljék az országot.

Szép idő* ezer* esztendő egy nemzet életében, nagy idő, mely tiszteletet parancsol a világnak. És milyen ezer esztendő? Dicső ezer év, mely bearanyozza a történelem lapjait, fényes korszak, mely becsületet hozott a nemzetre.

Ezért a mai ünnep fénybe világítja az egész földet és a nemzetek figyelmét felhívja Magyarországra. Ide hivatja a külföldieket a magyar „Metropolis-“ba, hogy szemtanui legyenek egy nemzet dicső ünnepének, hogy szemlélői legyenek egy nemzet ezredéves alkotásának, egy nemzet ezredéves kulturális fejlődésének.

De a nemzetnek nem is kell pirulni, büszkén nyitotta ki a nagy nemzeti tárlat kapuit, mely tárlat fényesen fogja bebizonyíta-

ni, hogy ez a kis nemzet, a melyről eddig oly keveset hallott a világ, a melyet más államok már rég el szerettek volna nyomni, előkelő helyet foglal el a nemzetek között.

A nagy nemzeti tárlat fényesen fogja igazolni, hogy a magyar nemzet nemcsak hazát tudott hódítani, hanem ez a nemzet szellemi harcokat is tudott vívni, — tudományt és művészetet is tudott szerezni és fel tudott emelkedni a kultur nemzetek közzé, képes volt hazáját a művelt államok sorába igtatni.

Igenis az ezredéves kiállítás hú tükre lesz a magyar nemzet ezredéves múltjának. Hirdetni fogja történelmünk dicsőségét, tudományunk intelligenciáját, ipar és kereskedelmünk fejlettségét, gazdaságunk haladását szóval be fogja mutatni a haza minden tényezőjét, úgy, amint az időről — időre fejlődött.

Az ünnepi hangulat méltósága el hat a gunyhótól a palotáig, a mai napon egyesül gazdag a szegénnyel, mert ez öröm-ünnep mindnyájunknak.

A hazaszeretet egyesít ma bennünket, anyáknak — e szent földnek ezer éves ünnepén, midőn mindnyájan le borulunk az ur szent számolya elé és közös imá-

T Á R C Z A.

Isten veled

Isten veled! Éltem sötét egéről
Mindörökre lehullott csillagom:
Egy reménnyel ismét szegényebb lettem,
Még egy reménnyel mécses ég felettem,
Csupán csak egyé, s ez a sírhalom.

Isten veled! Komor vidék a lelkem,
S hogy üdvösséged nem találod itt,
Nem szórok érte életedre átkot,
Mert hogyha másutt jobban megtalálod,
Nem vádolhatnak hulló könnyeid.

Isten veled! Kitérül most előtted
Egy mesés, fényes gazdag új-világ,
Hol verőfényben áll a tündér tájék . . .
Hej olyan sötét lesz a puszta árnyék,
A mely lelkemre vonja fátyolát.

Isten veled! Azt hittem, hogy tobenned
— Mit csüggedt lelkem oly régen keres —
Megtaláltam a boldogság hajlékát,

Mely az élethez újra tetterőt ad
S megtépett lelkem csendes réve lesz.

Isten veled! A sors nem úgy akarta;
Te távozol, én magam maradok,
Mint tengeren kormány vesztett gálya,
Mely vésztes utját czéltalanul járja,
Amerre épen viszik a habok.

Isten veled! A tiszta fájdalomból
Zeng most e dal szivemből még feléd;
Nem a szenvedély vad villám szikrája,
Az érzelem, mely lelkemet bejárja
S létünk reményem hervadt édenét.

Isten veled! A bánat is mulandó.
Nem érzi majdan a tövist a holt! . . .
S ha rám borult az altató Nirvána
Gondolj reá, hogy szived birhatása
Porló szivemnek legszebb álma volt.

Tóth Béla.

A szabadság.

Írta: Exner Győző.

Az emberiségnek örök dicsőségére
válk a szabadság vágya. Ebben lelkének

összes nemessége remekül domborodik egységes eszmévé, mely küzdelmeit elvülhetetlenül széppé, nagyszerűvé emeli, megihleti és szentté hajtja át. A megundorodás, utálattal elfordulás minden tisztátalantól, megvetése a kicsinyeskedésnek, megszegényítése a közömbösségnek és hitetlenkedésnek, legjobb erőnknek szakadatlan vállvetett munkálkodása az igazság ideáljért önbizalom és öntudat, mely a napba néz a nélkül, hogy fénye megkápáraztatná, — ez az emberiség szabadság-vágya.

Büszkén mutatunk amaz óriásainkra, kiknek lángelméje örök időkn át bevilágít az emberiség rendeltetése titkába, a kik vérök ontásával bizonyították, hogy fontos elveik igazak, s hogy hisznek az emberiség megváltásában. A létnek millió nyilvánulásában, a parányiban úgy, mint az egyetemesben, a szabadság vágya lélekzik, lüktet, él, eped; s a minek élete nincs, annak néma létén is a nagy eszme megtestesítését, tanának lelkesítő kinyomatát látjuk, mintha megmerevedett volna, hogy nagyszerűségének óriási arányait bá-

ra emeljük kezünket: *Áld meg és óvd meg szent Isten, drága hazánkat!*

Erschinger János.

C s a r n o k.

Bares fejlődésének története. (folyt.)

Irta: Dr Kronberger Adolf.

— Felolvasatott szerző által a barestelepi „Olvasó és Társaskör”-ben 1896. április 11-én. —

Bares azonban minden ellenkezés dacára minden ellenséges befolyás ellenére csakis önerejéből, minden kívülről jövő segítség nélkül, a benne rejlő természeti fejlődési képesség következtében, habár csak lassú tempóban, szépen fejlődésnek indult. — Szerencsés fekvése által — vízi és vasutjai segítségével — belevonva a világforgalom nagy vérkeringésébe, azon alapfeltételekkel, melyeknek segítségével magával hozza a nagy szerencsét, táplálására szükséges anyagokat — annak nedvkeringését fokozhatta — számottevő tényezője lett a világkereskedelemnek.

Nevezetesen a régebb keletű fakereskedés mindinkább tért hódítva mind-mindjobban terjeszkedett és maga után vont a faipart úgy, hogy gyárak, gőzfűrészek keletkeztek, melyek Baresot a külfölddel szoros, élénk összeköttetésbe hozták.

Az erdők kiirtásával roppant nagy területek kerültek eke alá, a búza és egyéb gabbanemű termelése óriási mértékben fokozódott. Ezen termékek amugy is ide gravitálván — az a közben Bareson teremtett gabna kereskedés élénkítését elősegítették, és derék kereskedőinknek sikerült e téren nevet és tekintélyt szerezni. A gabna kereskedés terjeszkedésével raktárak építése vált szükségessé, és midőn később a közraktárak emeltettek, a mezőgazdaság termékei még inkább Baresra tereltek és a gabna üzlet még nagyobb lendületet vett. — A kereskedelem minden ágában élénkülés vehető észre, a kereskedők, az iparosok és ezekkel a munkások száma folyton szaporodik.

multatassa s változatlansága a magához mindig hű igaznak vallására tanítson.

Megrendül a nagy mindenség az emberiség szíve dobanásán, az ima követelése lesz, míg a Mindenható trónjára felhat: igazságos Isten! tekintsd annyiaknak a vajadásban, kétségbeesés és remény között átvirrasztott éjszakáját, az emberi testnek az összeroskadásig megfeszített munkásságát, az emberi érznek az örült-ségig elszánt mérközését a megfeszíthetetlennek fogalmával, eléged meg végre a forró könnytengert a megfagyott vérözönt mely érte ontatott, — és add meg, az emberiségnek, meg kell adnod a szabadságot!

Lehel kürtje.

Az augsburgi ütközet a mint tudjuk a magyarokra nézve gyászos kimenetelű volt. Lehel lovát leszúrták s a paripa alá temetett vezér, társaival, Ursurral, és Bulcsival együtt a győzelmes Ottó elé került. Valamennyit halálra ítélték. Lehelnek

Sok lakóház, különféle gyárak, új vasutak épülnek és részvénytársaságok alakulnak.

Ezek közül különösen említésre méltók a takarékpénztár és a segély egylet. Ezek Bares nagyobb mértékű fejlesztéséhez egyebeken kívül még azzal is hozzájárultak, hogy a kevésbé vagyonosoknak lehetővé tették, illetőleg megkönnyítették, hogy házakat építhessenek. Baresnak 1868-ban alig volt 2000 lakása; 12 évvel később az 1880-ik népszámlálás alkalmával már több mint 3000. A népszámlálás 1890-ben már 4300 lakóst constatált és ma már csak kevés hja az 5000-nek.

Az elmondottak után tisztában lehet mindenki az iránt, hogy ezen szaporodásokai nem keresendők Baresnak kiváló közegészségi viszonyaiban. Ezek a multban a lehető legrosszabbak voltak és manapság is sok kívánni valót engednek, habár a vasúti építkezés előtti és allati időszakhoz viszonyítva, fényeseknek mondhatók.

Bares fejlődésével ezen a téren is javulás constatálható — A mocsarak Bares községében és ennek környékén a tisztálanság, — a rossz lakás — és táplálkozási viszonyok, a köznép közönye, mind megannyi kártékony befolyás az egészségre és az élettartamra nézve, magas halálozási százalékot okoztak úgy, hogy voltak évek, midőn a halálozások száma fölülmuta a születések számát.

A vasutak építésével, melylyel Baresnak fejlődése csak voltaképen megindult, a rossz egészségi viszonyok még rosszabbak lettek. Nagy földtömegek fölhányása által sok enyészetnek indult anyag került napszinre, ezáltal a légkör még jobban megtelt miasmákkal és a különben is nagy mértékben uralkodni szokott váltólázak legveszélyesebb alakjai sem tartoztak a ritkaságok közé, melyek halállal végződtek.

Ezen állapotok nem tartottak azonban sokáig — megszűnvn az ok, megszűnt az okozat is, a földforgatásával keletkezett miasmák elenyésztek a vasúti munkálatoknak vége szakadván, a munkások eltávoztak és ezzel megszűnt a hagymáz is. De a Dráva és Rinya szabály-

nem fáj az ítélet, csak az fáj neki, hogy az, a kinek hívására vívott esatát a magyar sereg, s kinek az elpártolása miatt vesztett esatát, a pártütő Konrád is ott ült bírái között.

Lehel csak egy kegyet kért, azt, hogy utolsó perczében még egyszer fuhasson kürtjén, halotti éneket fúván rajta azon a kürtön, melynek hangjára a haladók is felemelve fejét, lesvén hangját, hogy letkesítve a kürt hangjaitól idvezülten halhasson meg.

Kérelmét teljesítették és ő kezébe kapván kürtjét oly hatalmasan belefűt, hogy a távol bérczek szomoruan kiálták vissza hangját. Egyszerre neki ugrott Konrádnak s úgy sújtá föbe a kürttel, hogy egyetlen csapása alatt holtan rogyott össze. „Te fogsz előttem menni s szolgálom leandesz a más világon” — mondá Lehel, s úgy ment a vesztőhelyre.

A kürtön máig is látszik még egy nagy törés csorbája és az utódok azt mondják, hogy ez akkor történt.

A kürt a jászberényiek tulajdonába került és azóta még nem tudta meg fúni

lyozása, új utak létesítése által — kiszáradt a mocsaraknak legnagyobb része, árkok metszettek és az álló vizek leveztettek.

Azontul a munkás viszonyokban és egyáltalán a nép életviszonyaiban, új fordulat állt be.

Bares szegényebb lakói látva, hogy idegen munkások mennyi pénzt keresnek — hozzá szoktak a rendes munkához. Mindenki, a ki akart és tudott dolgozni, könnyen megkereshette napi szükségletét a maga és családja számára és élelmezésére, nem mint eddig főleg burgonya, borsó káposztából került ki, hanem hús, kávé és borból; de a földmivesek, kik jobb módjuk dacára eddig szinte szegényesen éltek, szinte jobban kezdtek táplálkozni, mert nem csak birtokuk lett több erő, hanem annak minden termékét jó drágán eladhatták; lakás, kert, tehát bőven jövedelmezett és jobban hozzá szokott a nép a renhez és a tisztasághoz.

Ezen körülmények összevéve megszűntették a nép cachecticus küllemét és a halálozási százalék 4-ről 2 1/2-re szállt alá. — A statisztikailag kimutatott szaporodás azonban nem tünteti ki kellőképen Bares fejlődését, mert ha a 30 év előtti Baresot 2000 lakójával összehasonlítjuk a mai Bares-csal, 5000 lakójával, a haladás nem 1 1/2-szer, hanem sokkal nagyobb lesz.

Akkor pl. egy iskolája volt Baresnak két tanítóval, két tanteremben volt 100 tanuló. Ma van három iskolája, 8 tanítóval, 8 tanteremben 600-nál több tanuló, ide bele nem érve, a vasárnapi és ipar iskolába járókat.

Koresma volt kettő, ma vagy tíz; ilyen arányban szaporodtak a borbélyok is és egyáltalán az iparosok. Kereskedő volt három, és ezek megelégedtek, illetőleg azokat kielégítette az, hogy a posta hetenként kétszer közlekedett Bares és Német Lad közt. Ma van 30-nál több kereskedő és ezeket alig elégíti ki a két postahivatal, naponta 12 postajárat. Annak kimutatására, mily óriási a forgalom, összeirtam a következő számadatokat az 1895-ik évről. Az érkezett közönséges levelek száma volt 120.000, a leve-

senki. Most Lehel kürtje az ezredéves kijáraton ki lesz állítva és *Káldy Gyula* az opera derék igazgatója fogja megszólaltatni, a ki tavaly hangverseny körutja alkalmával már tett vele kísérletet.

Emlékezés.

*Nyári alkony . . kisdud falu tája, —
Vissza, vissza emlékezem rája:
Madár dalolt, virág nyílt a réten,
— Bácsu-köny ült kedvesem szemében.*

*Emlékemben arca föl-fel éled,
Az elválás csókja most is éget,
Eskü-szava fülemben cseng egyre:
Érted élek s leszek eltemetve!*

*Elmult a nyár elhangzott az ének,
A szivemben foszlado remények,
Sivár a táj, virág sincs a réten,
— A lányka is másé lett már régen.*

S. Géza.

lező-lapoké 50.000, a nyomtatványoké 26.000 és hivatalos levél volt 13.000. Az érkezett és földadott ajánlott levelek száma 18.000, csomag volt 20.000, pénzeslevél csak 6000, de utalvány volt 25.000, közel 600.000 frtal, és a postatakarékpénztári forgalom 0,5 millió frtot. jóval meghaladta.

Volt azonkívül még Cheque, utánvét és postaim megbízás és hírlap különösen nagy számban.

Az összes távirat száma 41.660.

A posta és távirat bevétel közel 22000 frt. volt, tehát 12.000 frtal több, mint az összes állami bevételek 30 év előtt, mert azok csak 10.000 frtra rugtak.

Egyenes adó volt tavaly, közel 35.000 frt, fogyasztási adó 20.000 frt. Bevétel bélyeg után 10.000, 35.000 dohány és szivar után és ha még a szeszgyárak adóját hozzá számítjuk, úgy Bares évente 100.000 frtnál többet szolgáltat az állam pénztárába. (vége köv.)

A milléniumi ünnepély.

A Sajtó kongresszusa. A sajtó 3-ik nemzetközi kongresszusa június 15-én délelőtt kezdődik a Lipót-utcai új városháza közgyűlési termében és június hó 17-én fog végeződni. Az ünnepi program még nincs megállapítva végleg. Terveznek egy estét a miniszterelnöknél, ünnepet a Margit-szigeten és banketet ad a kiállítás igazgatósága és a főváros.

A külföldi sajtó a kiállításon. Eddig már 120 előkelő külföldi lap jelentette be a kiállítás igazgatóságánál, hogy képviselőt küld a kiállítás megnyitására, még pedig: Olaszország 6, Németország 30, Ausztria 41, Oroszország 3, Törökország 4, továbbá: Dánia, Hollandia, Anglia, Svédország, Svájc, Norvégia, Bulgária és Románia 1—2 lappal lesz képviselve.

A milleniumi tornaverseny. A magyar tanulók ezredévi tornaversenyét rendező végrehajtó-bizottsága e napokban tartott ülésén elhatározta, arra való tekintettel, hogy 3700 vidéki tanulónál és tanárnál többet elnem szállásolhat, a 40-nél több résztvevőt jelentő iskolák tanulójának számát 40-re fogja redukálni.

H i r e k.

— **Hymen** Zakie György köztisztviselőben álló városi tanító Slavon-Verőczen, eljegyezte özv. Habianac Agostonné urat, sl. verőcei, illetve baresi könyvnyomda tulajdonosnőt, lapunk kiadó társnőjét.

Bánics Mátyás sl. verőcei joggyakornok eljegyezte Zakie György V. tanító szeretetreméltó bájos leányát, Zórárt.

— **A barcsi iparos testület által** rendezendő ezredéves ünnepély kivitelének költségeire eddig igen szép összeg gyűlt egybe adakozások által, az eddigi összeg már megközelíti a 300 frtot, csak hogy ez még mind kevés azon impozáns ünnepély végbevitelére, melynek érdekes programját már a múlt vasárnapi gyűlésen nagyobb részt összeállította a rendező bizottság. Reméljük, a kívánt összeg mihamarabb egybe fog gyűlni, hisz van városunknak elég lelkes honpolgára, kik nagyobb összeggel is szívesen járulnak

az adakozáshoz, hadd legyen ez ünnep nagyszerűségével, szent jelentőségével emlékezetes késő unokáinknak is.

— **Halálozás.** Megilletődve vesszük a rövid hirt, hogy Bátorfi Lajos, a „Zalai-Közlöny“-nek sok éven át volt derék szerkesztője, múlt hó 29-én elhunyt N.-Kanizsán. A megboldogult valamikor megyénk érdekeit is szolgálta a sajtó útján, amennyiben lapja a „Zalai-Közlöny“ a hatvanas években együtt volt szerkesztve — a Kaposváron megjelenő „Somogy“-gyal, — „Zala-Somogyi Közlöny“ cím alatt.

— **Zalamegye főispánjának székfoglalása.** A „Zala“ írja: A megyei állandó választmány a főispáni székfoglalás napját — mint már említettük — május 5-ére tűzte ki, s úgy a fogadási, valamint a székfoglalási ünnepség sorrendjét, miután egyhangulag kimondotta, hogy dr. gróf Jankovich László főispánt a vármegye méltóságának megfelelően fogadja, következőleg állapította meg: május 4-én Komáromvárosnál a megye küldöttsége fogadja a főispánt a vonatnál, mely küldöttség tagjaivá Bogvay Máté vezetése mellett gróf Battyány Ernő, gróf Battyány József, Bezeredy Lajos, dr. Haudek Ágoston, Hertelendy Ferenc, Hertelendy József, Kemény Andor, Mészáros Antal, Oltay Guido és Talabér Kálmán bizottsági tagok és a járási főszolgabíró választottak meg; Nagy-Kanizsán Vécsey Zsigmond polgármester a város képviselőtestületével megy ki a vasúthoz a főispán fogadására; Zala-Egerszegen a pályaudvarnál Koller István bizottsági tag és a szállásháznál Balaton József zalaegerszegi apát plebános tartja a vármegye nevében az üdvözlő beszédet. Május 5-én délelőtt 9 és fél órakor a székfoglaló közgyűlés megnyitása, mely után Csertán Károly alispán vezetése mellett a közgyűlési tagok a főispánhoz mennek s őt a templomba kísérik. Hálaadó isteni tisztelet után a közgyűlésen választandó küldöttség megy a főispánért, a ki a közgyűlésben a hivatalos esküt leteszi s az után tartja székfoglaló beszédét, mely után a vármegye nevében Árvay Lajos megyei főjegyző üdvözlő a főispánt. Ezzel a közgyűlés befejeztetvén következik a vármegye tisztikarának, az egyes küldöttségek, hatóságok testületek tisztelgése.

— **Vásár.** A kereskedelemügyi miniszter megengedte, hogy a Baranyavármegye területéhez tartozó Szent-Lőrinc községben ez évi április 13-ára esett, de elmaradt országos vásár helyett ez évi május 4-én pótvásár tartassék.

— **Mezei munkaközvetítés.** A földmivelésügyi miniszterium beérkezett hivatalos jelentések alapján összeállította a következő számadatokat: Mezei munkát keres: Széchenyiben 1492 egyén, Hevesmegyében 1110 egyén, Békésben 3098 egyén, Tolnában 1361 egyén, Fehérmegyében 819 egyén. Munkásokat keresnek: Széchenyben 680 egyént, Hevesben 1830 egyént, Tolnában 526 egyént, Fehérmegyében 1076 egyént. Munkakeresők vagy munkást keresők bővebb tájékozást nyerhetnek a földmivelésügyi miniszterium mezőgazdasági statisztikai ügyosztályában, vagy az illető vármegye alispánjánál.

A udvartartás Budapesten. A kir. udvartartás vasárnap reggel érkezeti meg külön vonaton a fővárosba, a nyugoti pályaudvarba. Ezen a vonaton jöttek

meg az udvari hintók is, számszerint 45, melyeket a Károly-kaszárnyába vittek s a tiszti lovardában helyezték el. A lovak egy részét felvezették az udvari istállókba, egy részét pedig a palotákhoz tartozó melléképületek egyikébe.

— **Munkácsy új festménye.** Munkácsy Mihály új Krisztus-képe melyet e napokban haza hozott, már el van helyezve az Andrássy-út és városliget sarkán külön e célra emelt épületben. A nagy mester vasárnap mutatta be ezt a képet a meghívott vendégeknek és a sajtó képviselőinek. Az óriási festmény azt a jelenetet ábrázolja, a mint a római katonák által őrizett Krisztust Pilátus megmutatja a palotája elé gyűlt fanatikus tömegnek. Kezével rá mutatva mintha csak így szólana: „Eccce Homo,” „Íme ez az ember.” Ezért adta Munkácsy is ezt a címet képeinek

— **A nagy lókiállítások zsürije.** A földmivelésügyi miniszter megalakította a két nagy lókiállítás jury-jét. Kinevezett tagok: Blaskovics Ernő, Hallassy Pál ezredes, Horváth János altábornagy, Hunkár Dénes, Jankovich Bézsán Gyula, Keglevich Gyula gr., Kotz Vencel báró tábornok, Miklós Ödön, Odesealchy Géza herceg, Somssich Andor, Széchenyi Imre gr., Wesselényi Béla br. Választott tagok: Andrássy Sándor gr., Bély Kálmán gróf, Degenfeld Imre gr., Domahidy István, Inkey Antal, Luczenbacher Miklós, Miksa Imre, Szapáry Jván gr., Szentkereszt Pál br., Tholnay Reginald, Teleki Gyula gr., Zoltán Elek altábornagy. A zsüri-bizottság május 4-én (hétfőn) délelőtt 10 órakor tartja alakuló ülését az állatkiállítási terület tiszti pavillonjában (bejárat az amerikai utról) elnököt választ, csoportokra osztlik s azonnal megkezd és be is fejezi lehetőleg még az nap működését, úgy hogy a megnyitás napján esetleg már a zsüri-bírálat eredménye is közzé lesz tehető.

— **A hamburgi kertészeti kiállításról.** A hamburgban 1897 évi májustól szeptemberig rendezendő *Allgemeine Gartenbau Ausstellung* rendező bizottsága most küldte szét a kiállításra vonatkozó programját. Egy 158 lapra terjedő füzetben ismerteti a kiállítást, elősorolva a díjazásokat és a kiállításra vonatkozó tudnivalókat. Kívánatos volna, hogy Magyarország kertészete is kellőképp képviseltetné magát e kiállításon és ezáltal hírnevet szerezne a magyar kerttermékeknek. Programot szívesen küld a „Comité der Allgemeinen Gartenbau Ausstellung in Hamburg 1897.”, Hamburg, Gr. Reichenstrasse No 3.

Az aranyosi bérnökségnél

200 erdei öl idei vágás

SZÉP HASÁB NYIRFA

egészben vagy részben is

a helyszinén eladó.

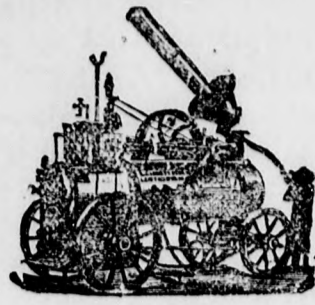
Bővebb felvilágosítást nyerhetni a bérnökségnél Aranyos pusztán.

VASUTI MENETREND.**Barcsról indul:**

Kanizsára . .	reggel	6 óra	30 perc.
"	délelőtt	11 "	05 "
"	este	8 "	55 "
Pécs — Szigetvárra			
"	reggel	7 "	32 "
"	délután	5 "	16 "
Pákráczára . .	reggel	8 "	16 "
"	este	5 "	18 "
Somogy-Szobra	reggel	5 "	7 "
"	délután	2 "	15 "

Barcsra érkezik:

Kanizsáról . .	reggel	7 óra	21 perc.
"	délután	4 "	45 "
Pécs — Szigetvárról			
"	délelőtt	10 "	40 "
"	este	8 "	39 "
Pákráczról . .	délelőtt	10 "	45 "
"	este	8 "	05 "
Somogy-Szobbról	délután	1 "	30 "
"	este	8 "	10 "

KOTZÓ PÁL

gépész mérnök

BUDAPEST, ÜLLŐI-UT 18.sz.

Ajánl 2¹/₂, 3, 3¹/₂ és 4 lóerejű**SZÖGES CSÉPLŐKÉSZLETEKET**

továbbá 4, 5, 6, 8, 10 és 32 lóerejű

sínes gőzcséplő-készleteket,

hosszu szalmarázókkal, alsó szelelővel és rendkívül nagy felületű rostákkal, árpahéjazóval és választóhengerrel. Fa és szénfűtésű és eredeti szalmafűtő — **GŐZMOZGONYOKAT.** — Továbbá R. GARRETT & SONS felülmulhatlan 40 százalék tüzelőanyag megtakarító

COMPOUND GŐZMOZGONYOKAT,

legjobbnek ismert brandforti önműködő amerikai kévekötő arató gépeket. Eredeti amerikai széna gyűjtőt 1 vagy 2 ló befogására alkalmazható kombinált ruddal. Sorvető és szóravető gépeket és mindennemű egyéb kisebb gazdasági gépeket.

Jutányos árak! — Kedvező feltételek.

— **VIDÉKI ÜGYNÖKÖK KERESTETNEK.** —**Ózv. Habianac Augusztné.**

fiok- könyvnyomda-könyvkötészete

könyv- papir- író- és rajzeszközök raktára.

BARCSON.

Ajánlja magát a helybeli és vidéki közönségnek

BÁRMILY KÖNYVNYOMDAI MUNKA ELKÉSZÍTÉSÉRE

A meglevő gazdag betű-anyag képesíti az üzletet bármily megrendelések teljesítésére

ELFOGADTATNAK:

Szépirodalmi és szak-művek, folyóiratok, kereskedelmi és ipari nyomtatványok, üzleti ügy egyéb rovatos könyvek, üzlet-levelek, boríték, számlák, névjegyek, eljegyzési és esküvő értesítések, gyászjelentések, falragaszok stb. stb. a legjobb kivitelben.

Együttal A „BARCS és VIDÉKE” kiadóhivatala.

